

[Himmelstrup.]

ladt til den højtærede Udenrigsminister og hans Embedsmænd — det ved vi jo nu — at forpligte Danmark paa dette Omraade.

Det jeg altsaa glæder mig til at faa at vide i Udvalget, er dette: Hvorledes har den højtærede Udenrigsminister forvaltet den Opgave, han her har faaet? Har det været ham muligt at gøre Englænderne begribeligt, hvad der er „af rimeligt Omfang“ efter danske Synspunkter?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Grønning har Ordet for en kort Bemærkning.

Grønning: Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh udtalte om Forholdene paa Lolland-Falster, at den Nedgang, der var i Svineproduktionen, skyldtes Sukkerroer. Det er ikke Tilfældet. Den 8 pCt.s Nedgang, jeg nævnte, skyldes nemlig Sukkerroer, medens de 24 pCt.s Nedgang ganske afgjort skyldes Svineordningen.

Hvad angaar det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem førte frem, at vi i indeværende Aars første 7 Uger har haft en større Baconproduktion end det foregaaende Aar, saa er det aldeles ikke noget Bevis for, at Ordningen ikke ogsaa her har virket. For vi ved alle sammen, at der gaar godt et Aar med at føre et Svin frem, og det, at vi har haft lidt mere i de første Uger, viser netop, at her er Tale om Svin, som har været planlagt i Produktionen, dengang Svineordningen i Fjor blev vedtaget.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det er bekendt, at Fordelingen af Svinekortene forrige Gang har givet Anledning til megen Uenighed mellem Repræsentanterne for de største Ejendomme og Repræsentanterne for andre Grupper af Landbruget. Det vil være naturligt, at ærede Medlemmer, som har stærk Interesse herfor, diskuterer Retfærdigheden heraf med Repræsentanter for Landbrugsraadet og den højtærede Landbrugsminister. — Det hang jo dengang sammen med de Beslutninger, der blev truffet Kornpriserne vedrørende.

Hvad jeg har Grund til at understrege, er, at det ikke efter de Oplysninger, der foreligger for mig, kan antages, at disse Forskydninger med Hensyn til Svinekortene er en Aarsag til den betydelige Tilbagegang i Antallet af Svin. Jeg tror, man maa erkende, ogsaa i Ærbødighed for den frie Økonomi, der danner en Modsætning til Planøkonomien, at Priserne Bevægelser har været

bestemmende for, hvor mange Svin der fandtes i Danmark — i den Tid, da Prisen paa Varen nogenlunde har ligget fast. Priserne paa Foderstoffer, altsaa i første Række paa Korn.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann har opfordret mig til med Opmærksomhed at følge de tysk-engelske Forhandlinger. Ja, det gør vi selvfølgelig fra Ministeriets Side i det Omfang, i hvilket det er muligt at faa Oplysninger om disse Forhandlinger. Jeg tror, vi paa Forhaand maa erkende, at Stormagternes Forhandlinger om økonomiske Spørgsmaal i Øjeblikket, indtil de er naaet til Resultater sig imellem, er omgivet af saa megen Hemmelighedsfuldhed, at vi maaske ikke vil faa alt for megen Lejlighed til at sætte os ind deri i den Tid, Forhandlingerne staar paa.

Det nye Salgsprincip, hvorved der foregaar en noget mere automatisk Bestemmelse af vor Udførsel til Tyskland end tidligere, er indført i sin Tid efter Drøftelse med de paa-gældende Erhverv, som i hvert Fald ikke var uvillige over for denne Fremgangsmaade i Forhold til den, der havde bestaaet i Forvejen. Det er dernæst drøftet med det udenrigspolitiske Nævn, og hvis noget Parti dengang havde haft Ønske om at drøfte det ved Forelæggelse af Overenskomsten her i Rigsdagen, vilde dette med største Lethed have kunnet finde Sted. Naar de sidste Handelsaftaler med Tyskland ikke er forelagt til Ratifikation, skyldes det ikke et Ønske fra min Side, men det skyldes et Ønske fra Medlemmer i dette høje Ting, som Gang paa Gang har fundet Udtryk under Forhandlingerne, og det skyldes, at der heller ikke fra andre Medlemmer inden for de Partier, der er repræsenteret i det udenrigspolitiske Nævn, eller fra anden Side har været fremført noget Ønske om en saadan Forelæggelse til Ratifikation.

Ogsaa de engelske Aftaler har jo været behandlet, og al mulig Oplysning har været givet dem, der ønskede at faa en saadan Oplysning. Om de Forpligtelser, vi har paa-taget os, er af rimeligt Omfang, vil man altid kunne strides om. Englænderne synes, de ikke er tilfredsstillende for dem, og det samme synes gennemgaaende Tyskerne, naar vi forhandler med dem. Her i Danmark er vi naturligvis tilbøjelige til at have den modsatte Opfattelse. Jeg tror i hvert Fald ikke, det kan nytte at vurdere disse Begivenheder ud fra den Forestilling, at det er Danmark alene, der bestemmer, hvad der er et rimeligt Forhold i Samhandelen med Tyskland og England.